

KOROŠEČ

Uredništvo in upravnništvo v Velikovec.

List izhaja vsak torek in petek.

Naročnina znaša: celoletno 12 K, polletno 6 K, četrtletno 3 K.

Velikovec, 17. septembra 1920.

Cene inseratom: enostopna petivrsta ali nje prostor 1 krono. Uradni razglasi po 2 K. Pri naročilu več 10 objav popust.

Je pa davi slanica pala na Velkovec in na Grebinj,
Vse nemčurje pomorila je od Pustrice do Tinj.

Našim nevernim
Tomažem.

Nur Geduld, Alte! Alles, was wir jetzt entbehren müssen, geht nach Klagenfurt, um die Zone A zu bestechen. Nur einen Monat müssen wir noch durchhalten, dann werden wir die Windischen gründlich ausfangen.

Verkürzung der Mehlquote.

In Wien und Niederösterreich auf $\frac{1}{4}$ Kilogramm für Kopf und Woche.

Wien, 11. September. Den Blättern zufolge steht für die nächste Woche in Wien und Niederösterreich die Verkürzung der Mehlquote auf $\frac{1}{4}$ Kilogramm für den Kopf und die Woche bevor. Auch die Qualität des Brotes hat sich durch Mangel an amerikanischem Mehl verschlechtert.

Kadar in kjerkoli se ima izvesti kaj v javnosti, kar presega po svojem pomenu in posledicah krog domače vasi, se porazdelijo ljudje v tri vrste. Prvi so zavedni možje, ki vedo, kaj hočejo, in hočejo tudi tedaj, ko je treba v težavah in skrbeh premagati oviro za oviro.

Druga vrsta ljudi so oni, katerim pravi naš kmet „cagovci“, ki se boje vsakega vetrička, ki v isti sapi pravijo „da“ in „ne“, sploh ljudje, o katerih do poslednjega trenutka ne veš, so li tvoji prijatelji ali nasprotniki.

V tretjo vrsto je šteti odkrite nasprotnike, ki priznavajo barvo in se ne boje tudi posledic.

Povsem naravno je, da ima tudi koroško plebiscitno glasovanje svoje omahljivce, cincarje in bojzljivce. Nič se ne čudimo. Nemška tisočletna strahovlada in zverska krvoločnost lanskih folksverovskih tolp sta zapustili v marsikterem srcu še vedno nekaj strahu, da se povrnejo še hunski časi nemške nadvlade.

PODLISTEK.

Pavliha na Koroškem.

Dne 7. septembra sem prišel v neki večji kraj. Ko sem si ogledoval mesto, sem zapazil neko ženo, ki je ravno razobešala nemško zastavo. Pa sem se napravil čisto neumnega (tu bi Špelca s svojim špičastim jezikom gotovo pristavila, da se mi ni bilo treba za to posebno truditi) in sem vprašal — seveda po nemško:

Kaj pa pomenijo te zastave? Ali je morebiti kak praznik?

Nemčurska copernica me je najprej tako grdo pogledala, da sem se kar prestrašil, nato se je napihnila kakor žaba ter zakvakala: Ganz Kärnten muß deutsch werden!

Kaj boste pa napravili s Slovenci?

Die Windischen werden wir zum Teufel jagen, die haben in Kärnten nichts zu suchen, auswandern sollen sie!

Habedere, sem si mislil, rekel pa nisem nič, še adija ne. Z nemčurskimi babami se ni za špasat! Zdaj vsaj

vemo, kaj to pomeni „Koroško Korošcem“!

Nekega večera sem sedel v večji nemški in nemčurski družbi. Ker me niso poznali, je kmalu nanesel pogovor na „Kärnten ungeteilt“. Nekaj časa sem jih poslušal potem sem se pa tudi jaz vmes vtaknil:

Stara Avstrija je bila velika država, 68 krat tako velika, kot je bila Koroška, predno so jo razdelili. Kaj bi bili rekli, ko bi bil pred vojno od cesarja kdo zahteval, naj da kako deželo stran? Nastala pa je vojna in Avstrija je šla v franže. Kar je še ostalo, je samo še kup nesreče: Nemška Avstrija. In kaj bi rekli, če bi danes kdo zahteval: Oesterreich ungeteilt! Se krave bi se mu smejale!

Ja, da haben Sie allerdings recht, aber die einzelnen Kronländer soll man nicht zerreißen!

Dobro! Vsi veste, kako so Madžari ljubili svojo Ogrsko. Gorje tistemu, ki bi jim bil hotel odnesti le pest ogrske zemlje!

Ogrska je nedotakljiva in nerazdeljiva! — so vpili vsi, od prvega

ministra pa do zadnjega berača. In danes? Ogrska je razdeljena med sosedo; Madžari imajo samo še „Buda-Pest mit Umgebung“! In tako je vojna razdelila tudi Tirolsko, Štajersko, Koroško in še druge dežele. En del Koroške so vzeli Lahi. Mislite, da ga bodo dali kdaj nazaj! Vzhodni del je vzela Jugoslavija, severni je ostal Avstriji, kaj da bo s Celovcem in obema conama, to pa sami dobro veste. To je torej „Kärnten ungeteilt“! V Leobnu imam prijatelja, je Nemec od nog do glave, pa ni še nikdar rekel: „Steiermark ungeteilt“ ali pa „Steiermark den Steirern“! Je že tako: dežele nastajajo, rastejo, se podpirajo in nastajajo zopet nove!

Aber traurig ist das doch!
Seveda je žalostno!

Moja Špelca je imela tako lepo unterkikljo, veste, tako s špicami. Aber nichts dauert ewig, auch der schönste Unterrock wird schäbig! Pa je šla Špelca, pa je raztrgala kikljo za plenice. Ali ni to še bolj žalostno? Vidite, to je „Kärnten ungeteilt“! — Zahlen, bittel!

Pa to je prazen strah!

Število zavednih koroških Slo-venk in Slovencev je preveliko, da bi mogli naši nasprotniki le sanjati o zmagi. In oni tudi ne sanjajo več o kakšnem uspehu. Nemško-avstrijski politiki in pa njih vlada so seveda primorani agitirati, vpiti, kričati, rotiti plebiscitno komisijo, jo nadlegovati, sramotiti Slovence in Jugoslavijo in zlivati vsak dan potoke črnila za hujskanje po časopisih in letakih. To vse spada k rokodelstvu avstrijske vlade, njenih zastopnikov in Heimatdiensta.

Ali bi ne bil največji čudež na svetu, če bi se posluževali koroški nemčurji poštenih sredstev in odkrite besede? Sredstvo nemške politike je bilo od pamtiveka nasilje, zahrbtnost in laž. S tem nam je vselej računati, in pri plebiscitu še desetkrat posebej.

Ne verjemite nemškimi čenčam, nekterih ljudi, ki prerokujejo vrnitev izstradanega Mihelna zato, ker se nadomeščajo kranjski in štajerski orožniki z domačini. Tega ni sklenila plebiscitna komisija v Celovcu, to ni nobena nemška zmaga. O tem, da se umaknejo naše in nemške čete in da ima skrbeti za red in mir samo domače orožništvo, o t m se ni sklepalo v Celovcu, ampak samo o tem, kdaj in kako. Mi hočemo pokazati svetu, da smo sigurni naše zmage in si ničesar tako ne želimo, kakor svobodo in častno glasovanje.

Prazen je strah, da se povrne lanski majnik in da se bo našim ljudem godila krivica. Jugoslavija je močna dovolj, da bo znala takoj in pri vsaki priliki ščititi varnost življenja in imovine koroških Slovencev proti nemškemu nasprotnikom in kteremukoli tretjemu, ki bi se hotel morda vmešavati v naše zadeve. Če pokaže Mihel svoje nasilne rožičke, macedonska puška mu jih v istem trenutku odbije. Mi bomo izvajali določbe senžermenske mirovne pogodbe dotlej, dokler se je bodo držali tudi nemški nasprotniki. Če bi jo oni kršili, bodo govorile naše puške.

Prestali smo avstrijsko strahovlavo,

ko se pri občinskih, deželnozborskih in državnozborskih volitvah vsem žandarjem, vsem oblastim in vsemu gospodarskemu pritisku ni posrečilo, nam izviti v koroški Sloveniji zmago iz rok. To je bilo tedaj, ko so bila izključena od volilne pravice še slovenska dekleta, slovenske žene in matere.

Če smo prestali pekel, bomo premagali še te onomesečne vice, ki nas ločijo od končne zmage.

Ne bodimo torej malodušni, ako zahajla kje kakšna nemška družba na našem ozemlju in ako kakšen nemški prodanec zmrmlja na ponesrečenem shodu svoje judeževe litanije. Saj je vendar samo smešno vse to njihovo napenjanje. Kdor najbolj kriči, se po navadi najbolj boji. Mi pa vzdružimo sami mir in red, ostanimo hladnokrvni in pripravljajmo se na zmagoslavje dne 10. oktobra, ko bodo naše glasovnice nesle k pogrebu ta čudni stvor, ki mu pravijo „tajčfrajndlih Sloener“.

Primate se za nos!

„Kärntner Tagblatt“ od 2. sept. 1920 števil. 200 piše: „Alle der einen oder der anderen Partei schriftlich oder mündlich, freiwillig oder gegen Geld gegebenen oder von jemanden erprehten Zusicherungen für die eine oder andere Partei stimmen zu wollen, sind null und nichtig. Jedermann kann bei der Volksabstimmung ohne Rücksicht auf solche Versprechungen seine Stimme frei und ungezwungen nach seiner Überzeugung abgeben und ist an alle früheren Verpflichtungen in keiner wie immer gearteten Weise gebunden“.

Tako je prav! Nas Slovencev se to ne tiče, ker mi nikogar ne podkupujemo in nočemo nikogar podkupiti. Naše vrste so sestavljene le iz značajnih ljudi, ki bodo glasovali radi prepričanja in ne radi sladkorja, petroleja ali podplatov. Naša zmaga je gotova brez podkupljenih; imamo dovolj značajnih, da zmagamo. Zato nočemo nikogar podkupiti. Kdor ima vest, bo tudi brez sladkorja in petroleja našel v naše vrste in nam ostal zvest. Zmagujejo ideje in ne judeževi groši!

Storija o nemški „nedolžnosti“.

Kar penijo se od jeze naši Nemci in nemčurji, da smo jim vsa njihova zborovanja tako temeljito razbili, da nismo pustili farbati naših ljudi, da smo prepredili blatenje naše države in našega poštenega slovenskega ljudstva. Nikjer niso prišli do besede, in da bi zakrili svojo blamažo, zatrjujejo sedaj, da so Slovenci divjali in da so se prišli pretepat. Pri tem pa so pozabili, da so se oni sami nekdanj posluževali teh dejanj. To je bilo še pod upravo stare Avstrije, takrat, ko so bili še oni gospodje. Velikovčani in Podjunčani se gotovo še spominjajo „Kärntnertaga“ v Sinči vasi na Belo nedeljo 1914. Tedaj se je zbrala vsa nemška in nemčurska lakinaža iz cele Koroške, oborožena s palicami, noži in revolverji, da bi pretepala slovenske kmete. Ravno isto se je zgodilo leta 1918 v Št. Janžu pri Dravogradu, kjer so Slovenci manifestirali za majniško deklaracijo. Shod se je vršil na slovenskih tleh, kljub temu so prišli Nemci iz Dravograda, Laboda in celo iz Wol.sberga razgrajat ter se pretepat. Vračajoče se Slovence so napadli v Dravogradu na postaji. Vse to so Nemci pozabili. Sedaj se jim zdi čudno, če jim Slovenci stopamo na rep in jim vračamo, kar so nam že desetletja posojevali. Malo bo Nemcev, ki bi rekli: „Prav se nam godi, kar smo sejali, to sedaj žanjemo“. Nemci vidijo le nas, to pa, kar oni sami počenjajo, to je vse dovoljeno. Vsakemu je znano, kako strašijo Nemci naše ljudi na nedopusten način. Zavednim Slovincem grozijo, da jim bodo požgali hiše, jih oropali in pogнали potem čez Karavanke. Da so tega zmožni, so že dokazali. Kdo je požgal domove Slovincem, kdo je ropal po naših vaseh? Nemčurji! Kdo pobija naše duhovnike? Nemčurji! Pet se jih spravi na dva. Če pa Slovenci razbijejo kak nemški shod, je

pa že vse pokoncu. Kako nedolžne se delajo! Prepričani smo, da bi Nemci v nasprotnem slučaju, ko bi bili oni v premoči, storili vse kaj drugega. Pobili bi nas, mi jim pa zmiraj prizanašamo. Tu se vidi, kdo je bolj kulturni!

Zakaj jim ne pustimo zborovati? Ker lažejo! Čemu bi farbali naše ljudi s „Kärnten ungeteilt“, ko pa ni več in ne bo nikdar. Zakaj lopajo naši ljudi z dobrim gospodarskim stanjem v Nemški Avstriji, ko vendar vemo vsi, da je to laž. Vrednost denarja je merilo za kredit države. V Velikovcu, Borovljah in Celovcu pa vsak otrok dobro ve, da je naš denar trikrat toliko vreden ko nemški. Čudimo se le, da najdejo ti lažnivci še zmiraj označevalce in poslušalce za svoje vnebovpijoče oslarije.

Da bi pa kdo izmed nas radi nemškega jezika prodajal svojo domovino, tega ne bodo več doživeli. To bo storil k večjemu še kak Judež, ki ni vreden, da ga pes povoha. Kaj pa je danes nemški jezik? Jezik premaganega, za stoletje uničenega naroda! Z nemškim jezikom je danes ravno taka kakor z nemškim denarjem: vsak dan je manj vreden. Ko bodo narodi na jugu in na vzhodu začeli biti dosledni v uporabi svojega materinega jezika, bo zgubil nemški jezik tudi zadnjo vrednost. Postal bo stara šara. In mi naj bi za to staro šaro izdali svoj narod?!

Omejitev železniškega prometa

napoveduje že zopet državni prometni urad v Avstriji. Ko so se pred kratkim v Jugoslaviji povišale vozne cene, so zagnali celovski frajštimlerji divji krič, češ, glejte, kako se boste vozili v Nemški Avstriji mnogo ceneje. *Konec koncev pa je la, da se avstrijski Nemec sploh ne bo mogel voziti, iz Dunaja namigavajo letoviščarjem, da se čim prej vrnejo domov, ker bi morali sicer potovati peš v svojo domačijo. V Avstriji zares že nobena reč ni več v redu, noben dan ni brez polomije.*

Velikovški okraj.

Dobrla vas. Malijeva mama so odpovedali v svoji gostilni hrano vsem slovenskim, tudi domačim koroškim gostom. To se pravi, odpovedali niso, kakor je to navada med krščanskimi in dostojnimi ljudmi, temveč opoldne so dali uljudno naznaniti gostom, da si naj poiščejo večerjo drugje, oni ne morejo več kuhati, ker so — namreč Malijeva mama — strašno zboleli na živcih vsled podoknice, ki so jo prejšnji večer priredili slovenski fantje pred njeno hišo. Sicer se ni hujšega pripetilo, kakor da se je zapela slovenska pesem in da je zadonelo par krepkih „živijo“. Pa mehko čuteče nemško srce niti tega ne prenese. Za Malijevo mamico, ki so seveda po odhodu slovenskih gostov takoj ozdraveli, je hitro pricapljal po tej poti mesar in gostilničar Poganč, ki so mu tudi slovenski gostje trn v peti. Kaj pravite, kaj bi se zgodilo slovensko mislečemu gostilničarju v coni B, ki bi vrgel nem-

ške goste na cesto? Gostilno bi mu oblast zaprla, mislite? Kaj še! Še tisti dan bi mu zažgali ali pa porušili hišo. In mi Slovenci? Odgovorili bomo 10. oktobra z belo glasovnico v rokah in pokazali Malijevi mami in enakomislečim pot v Nemško Avstrijo, kamur jih tako vleče nemčursko srce.

Libuče. Gospod Johan Steinbuch pd. Trampuš v Gornjih Libučah je zastopnik libuških nemškutarjev. To je častljiv značaj z čedno preteklostjo. On je bil sicer sam nekdanj naše stranke, odpadel pa je, ko so se začele krhati njegove družinske razmere. On se seveda tudi danes izdaja za Slovenca, kedar mu kaže, nasprotno pa je največji naš narodni sovražnik, nasprotnik vsega, kar ni nemčursko. Ach, unser armes Kärnten, kam jadraš? Kontrabant lov, kontrabant zakon, kontrabant narodnost — s tako kontrabant — frajhajt bo pač Kärnten zgubljena za ljubo Avstrijo na vekomaj.

Št. Lipš. Med tulico druhaljo, ki je pri Šk fu iz zivala naše iz Velikoveca, če vračujoče ljudi, smo opazili tudi kmeta Žagarja. No, Žagar, ali te nič ni sram? Bogat si in nosiš glavo visoko. Od Jugoslavije pa prejemaš invalidno podporo. Vrzi preč jugoslovanske dinarje! Povej nam še enkrat, kje si se boril, da si postal invalid. Stražil si železnico v Sinči vasi, potem si pobiral mleko in puter, zdaj si pa postal vsled naporov invalid. Povej nam vendar, kje si slišal krogle žvižgati! No, no, Matevžek, bo že vse dobro! Ko mine plebiscit, pa porečeš: „alte gospud fajmešter, zmagali smo pa koj mi Svojevci! Pfui!

Škocijan. Warenlager so otvorili Majerjev atej. Prodajajo razne dobrote, katerih v Nemški Avstriji ni, z namenom, da bi premotili naše ljudi. Pa to vam ne bo nič pomagalo. O tem bodite prepričani. Poznamo osebe, ki bi lahko dobile vaš izdajalski cukur, pa so tako trdne, da nočejo nemčurskega cukra in jedo rajši grenek kofe. Atej Majerjev, ali te nič ni sram, da te je lakomnost privedla do tega, da si postal izdajalec slovenskega naroda? Dobro veš, da v Nemški Avstriji primanjkuje vsega, sam veš, da si obogatel od slovenskega denarja, pa te je vseeno lakomnost na stara leta privedla tako daleč, da skušaš slepiti naše ljudi. Atej, bodi prepričan, da ne bo sreče pri tem.

Ateju pri kupčiji pomagata zvesto pred kratkim iz aresta se vrnivši „hausknecht“, kateremu kot človeku vsakdanjih manir in nizkega duševnega obzorja ne zamerimo toliko, in g. Pepi, Slovenec po rodu, poštni uradnik v avstrijski službi, sedaj na dopustu doma, da deluje za Nemško Avstrijo. Pepi, ki si menda prisegel pri nedeljivi Koroški, da hočeš napeti vse moči in delovati noč in dan, da pride naša cona pod Nemce, ali te ni nič sram? Od izobraženega človeka bi kaj takega ne bili pričakovali. Zato se nam pa tvoje, čeprav brezuspešno, delovanje tako gabi. Sicer pa opozarjamo oblasti, naj pogledajo, če ima Rabl obrtno pravico.

Pliberk. Pri nas ustanavljajo nemškutarke frave „Frauenkriegerverein“ zato, da bodo nemškutarji bolj temeljito propadli pri plebiscitu. Pa k temu društvu bodo smele pristopiti samo frave, recimo gospa Coklgräfin, gospa apote-

karjeva, gospa Herbstova, Osrbanova frava iz Libuč itd. torej ne navadne ženske, ki se ne prištevajo k fravam. „Frauenverein“ bo imel sedež v štrmitajč hiši Glavarjevi, gospa Beti bō menda za obmanco, gospod Nac pa za financministra, ker se jako dobro spozna na denar in na poštene kupčije. Gospod Trebuh pa bo za društvenega pravnega konzulenta, ker on je zelo podkovan z avstrijskimi paragrafi. Gospa Beti Glavar, rojena Razpotnik, proglašja nemško zmago v conī A in posreduje pri nastavljanju nemških uradnikov v naših krajih. Pravi, da bodo naši pavri vsi za Avstrijo. Oh ti uboga frava, ko si tako pozabljiva in se ne spominjaš, kako si se metila med vojno, ko si kričala: „Deutschland über alles“. In kakor med vojno, tako se bo tudi pri plebiscitu uresničil izrek: „Alles gegen Deutschösterreich“!

Pliberk. Propagandni-hujškaški list stranke Judežev, „Koroško Korošcem“ je pisal, da je bil poklican naš trgovec g. Končar in g. Pečovnik ter več drugih Jugoslovancev v vojaško službo; imeli bi brez odloga ajnrukati na Balkan za kralja Petra. Toda glej: Nadučitelj Močnik se pelje h kralju Petru v Beograd in mahoma izposluje, da omenjenima ni treba ajnrukat, ker so tukaj potrebni pri glasovanju. Torej nemčurji, ki se tako bojite ajnrukanja, nič bojazni; ako bo kateri izmed vas vpoklican, pa se bo kar naglo nadučitelj Močnik peljal v Beograd — in ne bo treba ajnrukat, saj so g. Močnika celovski kapitalkerntnarji postavili za enthebungsministra.

Velikovec. Velikovški hm! so najeli otroke, da so raztrosili zeleno obrobljen letak z napisom „Hinaus mit den Kraiern“. Mojduš, potem bo pa Velikovec ostal prazen. Medved, Vavpetič, Kramer, Lederer Jos., Spendal, ga. Zechnerjeva, Majdičevi in še več drugih, vsi bodo frčali. Adijo, pa srečno rajžo!

Boroveljski okraj.

Kapla na Dravi. Feldbebel žalostnega spomina pd. Zec je moral slišati dne 5. sept. zvečer od naših fantov jugoslovansko pridigo. Med pridigo je rekel, da še zna biti prav dober Jugoslovan. Zec, motiš se! Jugoslovan zdaj, ali pa nikoli. Če boš hodil zdaj po taki poti naprej, boš dobil potem od Jugoslavije maršruto, in sicer tako, kakor je še nisi dobil nikoli! Zato pa nučaj že zdaj pamet!

Hodiše. Z ozirom na članek v št. 70. stran 4. prosim, da objavite sledeči popravek: Res je sicer, da sem se kot zavedna Slovenka hudovala nad svojim zetom Odrajem, ker je razobesil nemčursko zastavo, ni pa res, da bi me bil on zategadelj naprej pognal; tudi ni res, da me je z nogo štoknil; še manj, da nisem življenja varna pred njim. Resnici na ljubo povem, da mi še ni dal hude, žaljive besede, čepravno že poldrugo leto skupaj živimo. Pač pa ga hočem mirnim potom opominjati na njegovo narodno dolžnost, kakor sem to delala dosedaj.

Dvorec, dne 13. sept. 1920.

Weiß Ana I. r.

Podgorje v Rožu. Kakor smo pozneje zvedeli, se je Podlipnik z „Žage“ hotel pri distriktni komisiji pritožiti zaradi Lucmana. V tej pritožbi je imel napisa-

no, da Lucman nima glasovalne pravice, ker je „ein landsfremder Hetzer“. Kakor pa vsi vemo, je Lucman tukaj rojen in je vedno na svojem posestvu, Podlipnik pa je še-le pred par leti pr'bandrov in spleh nima glasovalne pravice. Torej tako se lažejo ti nemčurji! Ljubi Podgorjanci, zdej pa sami razvočite, kateri ima več pameti: nemčurji, k' se tako ležajo, bl' tisti ljudi, k' te nemčurje še zmiram posušajo.

Kotmara vas. Pod krinko, da kupuje koštrune, je priletel kapelski Zec čez Dravo nad naše Gorjance. Koštrunov ne kupuje, ker jih nima zakaj, pač pa lovi teleta za Nemško Avstrijo. Mož se kaže nasproti našim silno pobožnega. Toliko da ne nosi paternoštra v roki. Vsaki ženki razlaga, kako je prej pridno hodil v cerkev k maši in pridigi, kako je „žebrov“ vsako nedeljo, še pri križevem potu je bil. Samo tega ni povedal, kakih grehov se je spovedaval. Zdej pa nič več ne gre v cerkev, ker je taka lumparija. Misli je namreč nase. Taki lumpi pa cerkev se ne rajma skupaj. Po naših gorah je lagal vsemogoče o nemških dobrotah, tako na primer, da tam ni rekvizicij, da je nemški denar več vreden, da imajo vsega več kakor mi, da imajo karte samo zato, da bogataši siromakom vsega ne pojejo. Grozil je tudi, da bodo otroci preklinjali stariše in dedije in še stare dedije noter v grob do belih kosti, če ne bodo glasovali za sestradane Nemce. Najbrž je kinalu sprevidel, da naše ljudstvo noče biti tako neumno, kakor teleta, ki skačejo z veseljem proti mesnici, kjer jih ubijejo in uničijo za vselej. Kdor je količkaj pameten in le malo razmišlja, vidi, da je večina na naši strani, če bi tudi Zec po glavi hodil in agitiral za zhavžvano Avstrijo. Naše ljudstvo ve le predobro, da dobi ves svoj živež od Srbije, zato pa ga prav nič ne plašijo tiste laži, ki jih Zec o njih trosi okoli. Zec je bogato plačan od Nemcev za svoje pote in za vsako laž, ki jo raztrosi med ljudstvo. Za njega in njegovu hišo bi pa bilo gotovo veliko boljše, če bi ostal doma in si s poštenim delom zaslužil svoj kruh, spet lepo v cerkev hodil in žebrol in križev pot molil, da bi bil najlepši vzgled vsem kapelskim faranom. Kajti ravno to, kar zdaj uganja po naših gorah, je največja lumparija.

Žihpolje. V soboto zučira hrem prut' Žihpolam; tak' anah puv anistih je bu, pa me sreča nekija žhpovškah, dovškah pa nadrm-skah daklet, vse prace dore vole. „Joj, tu bo svadku kofe s tiem niemškim cukrom“, pravi ana. Druha: „Pa ta suv! Kak' bomo Suvajncam župo zasvulele“. Treča: „Kak' bo heršt te petrolijum horu, k'je tak' masten. Boste v'dle, vs' Čuš' boj' slepi hratil!“ Štrta: „M'na se pa ča zdi dober cah'n, da so nam tud' leder za pupvate dal! Buh vie, kaj tu bedajta. Tomaži pa Skavn'k sta rakva, da je zatu, da bomo mohle z fest punčim' vol't jet', jaz se pa le mav bojim, da bo zatu, da bomo saj s š' šim punčim' criez Vankrt pr'šle“. Natu so pa vse uthnele, jaz sem pa tud' naprej šov. Prad Habnarjam na Žihpolah pa je Skavn'kov Tonči pravu anam babam, da bo Tomaži, Hramužč, Štetar pa Skavn'k uprehu, da kna bo trieba n'mčurjam k noham hodit' v Brstrco k zborovanj'. Razaj bo pa vuz dav. Tam sem tud' zvedu da so 'mel' pr Tomažij' dons zučira cukur — solc — petrolijum — pa sohlenausgabe. Da kna bi žinjil', da sem jiem morebit nid'k, sem jiem še reku, prej da sem šov: „Mohlzeit!“

V nedelo mad miešo pa je na počitnah adn anaha baru „a boš ti tud' uprehu? „Al bojim' doma nal, je reku t'druj“. Pu mieš' pa so pr Razaj spet ano comkunft mel'. Tam jiem je pa generalkassier že puprieda cerinho pvaču za Brstrco. Bli so tam Ravšu Toma, Prod pa Trampuš Poldi z Dovčevsi, ingarski Žnudi pa Pobunču pub, Rutar pa t' m'vad' Trampuš, bul pa, kak' mi pravmo Trampušov hvapec na Imov', Hramužč, lerar Grabner pa še več drujah. Sklenil' so, kak' fletno se bojo na Brstrco pelal'. „Šmentan' vendr“, sem s'žinju, „najhirig sem, s kakšniem ksiht' boste z Brstrce zad pršl'“. Te bom pa druhbart pušribu. Žinjam, da tam kna bo švu za vašo cukunft, kak' stuji na plakatah, le bol za vašo vergongnhait. Adn, ktier vse zvio.

Podgorje v Rožu. (Blamaža naših nemčurjev, ki se sami imenujejo „komisija“).

Tukaj v Podgorju imamo samo malo pravih nemčurjev, ampak na te je menda Bog pozabil, ko je pamet delil. Drugače si človek res ne more misliti, ker bedarije teh nemčurjev so takšne, da bi se mrtvi v grobu obračali, če bi za nje vedeli. Le poslušajte, pa boste videli, da je res tako. Nekega dne dobe naši najzavednejši Slovenci povabilo od distriktna komisije, da se morajo priti zagovarjat, ker so se nemčurji pritožili zoper nje. Obravnava da se bo vršila v „Narodni šoli“ v Št. Petru, kamor pride tudi imenovana komisija. In napočil je dan obravnave, h kateri so morali priti tudi nemčurji, kot tožitelji. Zdaj pa poslušajte, pa ne se smejati. Kot glavni nemčur in tožitelj je nastopil Einspieler Jakob in sicer zaradi tega, ker mu je Lucman rekel „šelin“. Imel pa je tudi razne pritožbe zoper druge Slovence. Pred komisijo pa sta mu Lucman in Popravlan takšne povedala, da jo je Einspieler potem kar pobrisal. Joka, al' boš to tud' tajiv? Še dvakrat ga je potem komisija klicala, pa Einspielerja ni bilo več. Kot druga dva nemčurja in tožitelja sta nastopila Hamburger in Kren. Zdaj pa je prišlo šele nekaj na dan! Pritožbe, ki sta jih ta dva vložila, so imele „fals“ podpise. Komisija skoraj ni mogla verjeti in je ukazala tema dvema, da se morata še enkrat podpisati. In glejte čudo, ti podpisi so bili čisto drugačni, ko pa oni na listinah. Zdaj pa je bilo komisiji dovolj teh budalosti! Ko se je hotel na vse zadnje Podlipnik z „Žage“ tudi nekaj pritožiti, so mu pri komisiji čisto lepo povedali: „Kar domu pojte, smo vas že sili“. In Podlipnik je ubogal in tiho odšel. Nemčurji so šli pokropani domov, kjer so se potem lagali, kako jim je dobro šlo? Mi Slovenci pa tembolj veselji, ker smo videli, da je z nami pravica. Za slovo: Ljubi šekeji — nemčurji, drugič pa napravite boljši — cirkus!

Dnevne vesti.

St. Gandolf. Pušnik si je navzlic uradni prepovedi naštimal muziko na semenj in točil po 8 kron pivo. Obsojen je na 500 K kazni.

Šmihel pri Pliberku. Izobraževalno društvo za Šmihel in okolico priredi 19. septembra Finzg rjevega „Divjega lovca“. Igro ponovi v nedeljo 26. sept. Prične se ob 3. uri popoldne. K obilni udeležbi vabi — odbor.

Kdo je izgubil. Dne 4. t. m. je našel orožnik Franc Bajc na cesti Velikovec — Sinca vas zlat privesek za žensko verižico. Lastnik naj se javi na okrajnem glavarstvu v Velikovec.

Velikovec. Knjižničar Narodne čitalnice prosi vse cenjene izposojevalce knjig iz čitalniške knjižnice, da vrnejo knjige, ki jih imajo že čez mesec dni izposojene.

Dobrla vas. Nar. Čitalnica uprizori dne 26. sept. ob 4. uri pop. pri Čičmanu igrokaz „V Ljubljano jo dajmo“.

K obilni udeležbi vabi — odbor.

Za občino Galicijo in blizu nje nahajajočo se vas Rikarja vas se bodo vršili uradni dnevi v zadnjem četrtletju tega leta vedno vsak tretji četrtek v vsakem mescu, to je

dne 21. oktobra, 18. novembra in 16. decembra t. l. vsakokrat s pričetkom ob 9. uri v Ogrinovi hiši v Galiciji.

Nemčurji, 50.000 K Nemci, 50.000 K
lahko zaslužite. lahko dobite.

Razglas.

Nemski in nemčurški agitatorji razsiritajo vesti, da smo Slovenci na zadnjih shodih v Grebinju in Velikovecu ubili po enega Nemca. Kdor izmed teh barab dokaze, da je sploh kdo bil ubit na omenjenih shodih, tistemu sem volje placati 50.000 kron, katere sem deponiral pri Podružnici mariborske eskomptne banke v Velikovecu. Res je menda, da je neki smrkov folkverovec za svoje izzivanje dobil od Slovencev par klofut in bi jih bil še več, če bi jaz fantov ne bil pomiril.

Nadalje je tudi res, da so me lansko leto Nemci in nemčurji pod vodstvom znanega Rečnika, pozvanega od Hey-a oropali za ves denar, obleko, konje i. t. d. Letos pa me nemške hijene hočejo oropati za mojo čast, katere se do danes še niso upali dotakniti.

Res je tudi nadalje, da so lani Nemci in nemčurji ubili na domu molih starišev dva ujeta Slovence. Eden leži pokopan poleg svojih tovarišev na vobrskem pokopališču, drugi, Srečko Puncer pa je bil prepeljan v Braslovce.

Ker nemčurji in Nemci tako radi ropajo ter krađejo denar in čast zavednim Slovincem, jim svetujemo, naj rajši dokažejo svojo trditve, pa si bodo s tem zaslužili brez tatvine in ropa 50.000 K. Lažniki in obrekovalci na noge, 50.000 K se ne dobi vsak dan.

Plaznica, 15. sept. 1920.

Anton Gril, pd. Jehart.

Izjava.

Podpisani izjavljam, da Žensko društvo Loče ob priliki izleta na Dravo dne 8. sept. 1920 v moji gostilni ni napravilo nikakega dolga in so vse govoriče gola izmišljotina. Drava, dne 11. sept. 1920.

Jože Mikl l. r.

lastnik gostilne „Kreuzwirt“

Razglas.

Z ozirom na to, da se ljudsko glasovanje vrši dne 10. oktobra 1920, se je od okr. glavarstva predlagalo deželni vladi za Slovenijo, da se premovanje goveje živine v Pliberku dne 7. okt. in v Železni Kapli dne 8. okt. 1920 preloži na poznejši čas, ki se bo še pravočasno naznanil.

Okrajno glavarstvo Velikovec.

Slive in jabolka

vsako količino kupuje ravnateljstvo hotela „Klopinsko jezero.“

Gobe! Kupujem po najvišjih dnevnih cenah vsako množino suhih in svežih gob. Trgovina J. P. Končar, Pliberk.

Išče se v najem gostilna v coni A.

Kupim

eno večje in eno malo posestvo, kakor tudi eno boljše gostilno, restavracijo, hotel, mlin ali žago. Navedena podjetja vzamem tudi v najem. Ponudbe z natančnim popisom in ceno na Andrej Marinč, Gomilsko pri Celju.

Proda se Šrančevo posestvo

v Pribli vasi št. 18. Posestvo je lepo arondirano, gozda zadosti. Več se izve pri lastniku.

Najlepši izlet na Koroško

je na Klopinsko jezero. Vse leto odprt Hotel. Izvrstna oskrba. Sankališče in drugi zimski športni prostori v pripravi.

Mlad posestnik, čiste preteklosti, se želi seznaniti v svrhu ženitve z gospodično ali mlajšo vdovo, ki bi imela nekaj premoženja, posestvo ali kak drug pogoj za srečen dom. Ponudbe s sliko, ki se na zahtevo vrne, na upravo lista pod „Posestnik“.

Organist in cerkovnik, 24 let star, absolvent orglarske šole, išče primerne službe po pišbiscitu. Naslov pove upravnistvo „Korošca“.

Primešaj krmi Mastin!

V smislu odloka deželne vlade za Kranjsko v Ljubljani z dne 18. julija 1899., št. 10.595, ki mi ga je mestni magistrat ljubljanski izporočil dne 28. julija 1899., št. 25.255, smejo dietetično sredstvo Mastin, redilni prašek, za prasice in za vsako živino, lekarjarji, trgovci, drogist in kramarji prosto prodajati. Mastin je kot prosti obrtni predmet oglašen. V Ljubljani, dne 3. avgusta 1900., mag. opr. št. 28.551.

Ako Mastina v lekarnah in trgovinah ne dobite, ga naročite po pošti. 5 zavojev Mastina stane K 30:30 poštne prosto na dom.

Mazilo zoper garje

(naftol-mazilo) uniči pri ljudeh garje, lisaj, srbečico, kožne bolezni in izpuščaje; pri živini uniči garje. Lonček tega mazila velja po pošti 12 K 50 v.

Lekarnar Trnkoci v Ljubljani (Slovenija) zraven rotovža.

Pozor! Slovenski urar! Pozor!

Naznanjam slavnemu občinstvu otvoritev svoje delavnice za popravljanje ur vsake vrste in sistema. Potrudi se bom, da ustrezem sl. občinstvu hitro in zanesljivo, ter prošim za obisk. Avberšek Gaspar, urar, Velikovec, v Čarfovi hiši.

Proda se 13—15 centov slame.

Poizve se pri Anastaziji Tratnik, Grebinjski kloster. Cena po dogovoru.

Mariborska eskomptna banka, podružnica Velikovec

Telefon št. 7 (interurban).

Mestni trg št. 141.

Račun poštu, čok. urada SHS v Ljubljani: 11.695.

Centrala Maribor

Podružnica Murska Sobota

sprejema vloge na knjižice in tekoči račun proti najugodnejšemu obrestovanju; dovoljuje vsakovrstne kredite pod najugodnejšimi pogoji; akreditivi na vsa tu- in inozemska mesta.

Podružnica izvršuje vse v bančno stroko spadajoče posle.

Blagajna je odprta od 1/2 9. do 12. ure in od 15. do 16. ure (3. do 4. ure popoldne).

Ivršuje nakazila v tu- in inozemstvo. Kupuje in prodaja devize, valute in vrednostne papirje ter eskomptira trgovske menice. Daje pojasnila vsak čas brezplačno.